

[Christmas Møller.]

meget yderliggaaende radikal Politik. I Programerklæringen findes paa det indenrigspolitiske Omraade saa at sige intet, der af os kan opfattes som Indbydelse til Forhandling. Man vil lægge Mærke til, at der i Programerklæringen af 14. Maj intet siges om den Kirkepolitik, som Regeringen vil føre, og den almindelige Opfattelse her i Landet er sikkert, at Regeringen vel vil føre en meget radikal Politik, men Stillingen er dog den, at hvad Toldspørgsmaalet og Kirkespørgsmaalet angaar, har det radikale Venstre sejret. Der staar intet i Programerklæringen om Kirkepolitikken, og jeg spørger derfor den højtærede Statsminister, og Ministeriet i det hele, om denne min Opfattelse af, at Kirkepolitikken skal lægges til Side, er rigtig. Paa andre Omraader maa Regeringen sikkert tage mere Hensyn til Socialdemokratiet end til det radikale Venstre — en og anden Begivenhed i de sidste Dage kunde tyde derpaa. Den almindelige Opfattelse er dog sikkert, som jeg har nævnt, at ogsaa i Toldspørgsmaalet har den Opfattelse sejret, som det radikale Venstre gav Udtryk for, og der er Grund for mig til at stille det Spørgsmaal til den højtærede Statsminister, om Regeringen er bunden til — saafremt den økonomiske Krise vedvarer og Arbejdsløsheden stadig eksisterer i stort Omfang — ikke at drøfte eller forhandle om, hvorvidt man ved Toldforanstaltninger kan hjælpe Erhvervslivet. Meget klar er Socialdemokratiets Stilling ikke. I Efteraaret 1926 fremtraadte det daværende Ministerium Stauning med et Program, der ikke indeholdt „Skygge af Told“, Vejle kongressen ændrede Socialdemokratiets Program, men efter vor Opfattelse — stærkt er dette understreget af det ærede Medlem Hr. Korsgaard — har der været mere Politik end Saglighed i Socialdemokratiets Told-Tale. Jeg spørger derfor: Hvordan er Stillingen i Dag?

Der er jo i øvrigt sket det bemærkelsesværdige, at der er foregaaet en ikke ringe Ændring i Socialdemokratiets eller i hvert Fald i Statsministerens Syn paa den økonomiske Krise. Den 19. Marts i Aar stillede det ærede Medlem Hr. Nygaard paa Socialdemokratiets Vegne en Forespørgsel her i Tinget; denne Forespørgsel mandede ud i en Dagsorden, stillet af det ærede Medlem, og jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til nogle korte Citater. Denne Dagsorden lød:

„Idet Folketinget misbilliger, at Ministeriet intet foretager til Modvirkning af Erhvervs- og Beskæftigelseskrisen, gaar

Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Det var den 19. Marts, det ærede Medlem Hr. Nygaard og med ham Socialdemokratiet kritiserede det daværende Ministerium saa skarpt, kritiserede Venstre og det konservative Parti, fordi vi stemte denne Dagsorden ned. To Maaneder efter hedder det i Statsministerens Erklæring — altsaa Programerklæringen af 14. Maj —:

„Bekæmpelse af Arbejdsløsheden ved Modvirkning af den Krise, der *endnu* føles baade i Byerne og paa Landet.“

„*Endnu* føles baade i Byerne og paa Landet“ — Ordet: „endnu“ skal man aabenbart lægge nogen Vægt paa. Medens man den 19. Marts ved en ren Mistillidsdagsorden kritiserede Ministeriet saa skarpt, er Forholdet nu to Maaneder efter dette, at Krisen „endnu“ kun føles. Ordet er vel brugt for at sætte Krisen paa Afstand. Senere i Programtalen hedder det:

„Det er Ministeriets Hensigt at fremskynde det vigtige Reformarbejde, som bebudes i det nævnte Program, men de fleste af disse Opgaver kræver en omhyggelig Forberedelse, og det gælder særlig om de meget vigtige Spørgsmaal om Krisen, Arbejdsløsheden, Sociallovgivningen og Beskatningen.“

Hvad førte man fra Socialdemokratiets Side sin Valgagitation paa? I det Opraab, der findes i „Social-Demokraten“ for 20. April, hedder det:

„Socialdemokratiet har igennem en Række udmærkede Forslag, fremsat i Rigsdagen, vist Villie til at skaffe Arbejde til de ledige Hænder.“

Glimrende Forslag som kan skaffe Arbejde til de ledige Hænder — ja, dem ser vi blot ikke nogen som helst af. I „Social-Demokraten“ for 15. April staar en Artikel med Overskriften: „Skal Tusinder af arbejdsløse og hjemløse demoraliseres?“, og heri spørges der: Hvor længe skal denne Tilstand vare? Glimrende Forslag har man, og man har inden Valget spurgt: Hvor længe skal denne Tilstand vare? og saa kommer man her i Dag, en Maaned efter, og siger: „*Endnu* føles Krisen“. Den skydes altsaa til Side, fire Maaneders Sommerferie skal Ministeriet og Rigsdagen i hvert Fald have, fordi det er gaaet denne Regering, som det synes at gaa alle Regeringer, at den hellere ser Rigsdagens Hæl end dens Taa.

Vi er af den Opfattelse, at Regeringen har givet Vælgerne Løfte om at handle ganske anderledes, og vi er naturligvis villige til at gaa ind i en saglig Drøftelse angaaende Kriseforanstaltninger. De Mid-